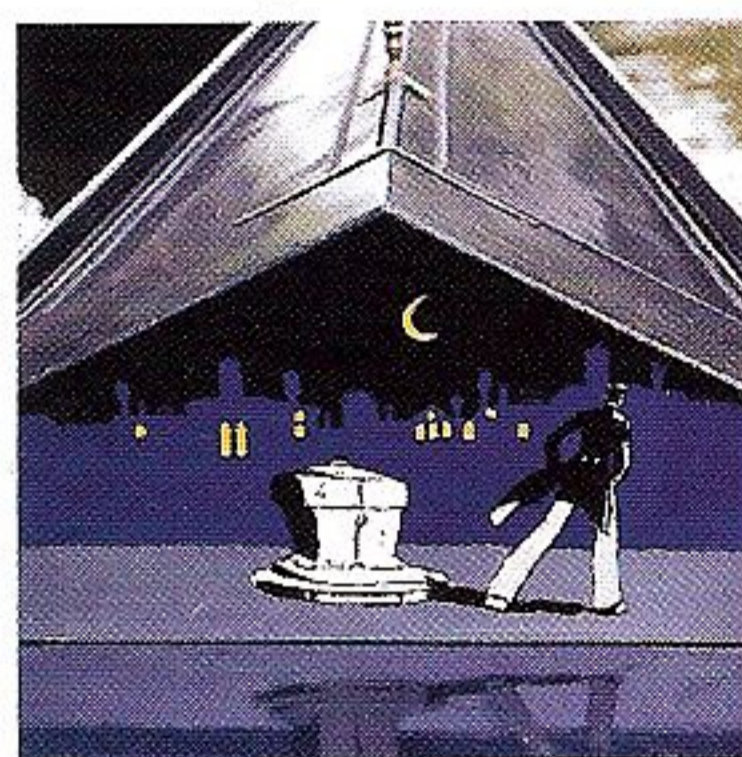

TIRZA MOL GONDELBOUWER EN GONDELIER

De schoonheid van de Venetiaanse gondel fascineerde me. En toen ik me in het ontwerp van de gondel ging verdiepen, werd ik er helemaal door gegrepen. Ik ontdekte dat vorm en functie volledig samengaan. Een gondel ligt niet diep in het water, is aan de ene kant langer dan aan de andere kant, en heeft een getordeerd vlak. Door dit soort vernuftigheden is het mogelijk dat één persoon vanaf het achterdek met één roeiriem de elf meter lange gondel voortbeweegt. De Venetianen werden in de vijfde eeuw door de barbaren naar de eilandjes in de lagune verdreven en moesten zich daar over ondiep water

verplaatsen. De bootjes die ze daartoe maakten zijn geëvolueerd tot de sierlijke gondels die je nu in de kanalen ziet', vertelt Tirza Mol enthousiast. Om haar droom om zelf een gondel te bouwen te kunnen verwezenlijken, koos ze op het Hout- en Meubiliseringscollege als specialisatie botenbouw. 'De docenten waren nogal huiverig toen ik zelf een gondel wilde maken. Het is niet alleen veel werk, maar vergt ook groot vakmanschap en over gondelbouw was in Nederland niets bekend.' Tirza wist enkele medestudenten te enthousiasmeren om haar te helpen en achterhaalde via het Scheepvaartmuseum bouwtekeningen. 'Zelfs in Venetië is het bouwen van gondels een uitstervend ambacht. Het vak wordt overgeleverd van vader op zoon. Degene van wie ik de tekeningen en een mal voor de spanten heb gekocht, zet zich in om die kennis vast te leggen. Maar het vak leren, dat kan alleen in Venetië.' Samen met bouwpartner Leentje liep Tirza in Venetië stage bij vader (75) en zoon Tramontin. 'Bij aankomst hoorden we dat die zoon 25 jaar in de leer was geweest voordat hij zelfstandig een gondel mocht bouwen! Ikzelf had zelfs nog nooit een boot gebouwd. In het begin mochten we alleen kijken. We zijn toen fanatiek houtjes gaan hakken om te laten zien dat we echt wel iets konden. Na een paar weken mochten we de spijkers er verder inslaan! Voordat we naar Venetië

vertrokken hadden we die mal al ontvangen en na veel gepuzzel de spanten gemaakt. Toen ze op een dag op de werf de spanten gingen maken zeiden ze wat lacherig dat wij dat wel even na mochten doen. Tot hun stomme verbazing hadden we dat vrij snel voor elkaar. Maar ik denk dat ze zelfs daarna nooit geloofd hebben dat wij zelf een gondel zouden kunnen bouwen, anders hadden ze ons vast nooit zoveel laten zien.'

Na vier maanden kijken, tekenen en fotograferen keerden Tirza en Leentje terug naar Amsterdam om in vier maanden tijd zelf een gondel te bouwen. 'Het was erg spannend, want ook al heb je die bouwtekeningen, uiteindelijk moet je toch ook veel op het oog doen. Toen de gondel af was en ik terugging naar Venetië om te leren roeien, ben ik met kloppend hart naar de familie Tramontin gegaan om de foto's van mijn gondel te laten zien. Ze waren erg trots en toen was voor mij die gondel eigenlijk pas echt gelukt.'

Om de bouw en het behoud van uitheemse schepen als de gondel te stimuleren, is de Stichting Batello opgericht. Sponsors van de stichting kunnen relaties, vrienden of familie een tochtje door de Amsterdamse grachten aanbieden. Onder het genot van een hapje en een drankje wordt u door Tirza zelf of door collegagondelier Jan Sijbrandij door de grachten gevaren. <

ZIE OOK DE ADRESLIJST PAGINA

Tirza Mol, als gondelier op haar zelfgebouwde gondel in de Amsterdamse grachten.

